

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an 50 „		
Pe un pătrar de an 25 „		
Un număr 2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 150 Lei.		

Nr. 84 Pres. ex 1926.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al
Eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.

Iubitului Cler și Popor credincios

*Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Iisus Christos!*

Christos a înviat!

„Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul; precum eu v'am iubit pe voi și voi se vă iubiți unul pe altul. Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ai mei învățacei, de veți avea iubire între voi.”

(Ioan, cap. 13, v. 34-35)

Implinindu-se, iubiții mei, timpul hotărât mai înainte de veci de bunul Dumnezeu, când Domnul nostru Iisus Christos avea să răspândească învățăturile Sale, să lumineze mintea oamenilor cea întunecată, să-i aducă la adevarata cunoștință de Dumnezeu, și văzând Domnul nostru Iisus Christos, că s'a apropiat ceasul despărțirii Sale de învățacei Săi, ceasul Patimilor Sale cumplite, cari aveau să se sfârșească cu răstignirea pe Cruce, și apoi să urmeze preamărita Sa Înviere din morți, se pregătea pentru ultima Sa călătorie la Ierusalim. După intrarea triumfală, sărbătorească în Ierusalim, fiind întâmpinat de mulțime cu bineventarea: „*Osanna fiului lui David, binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului, Osanna întru cei de sus*”, și chiar și pruncii, intrând Iisus în Templu, nu încetau a striga: „*Osanna fiului lui David*”; și după ce în Templu, Luni și Marți, pentru ultima oră, pentru cea din urmă dată, a sbiciuit fără cruțare pe farisei și cărturari, S'a retras la Vitania, unde a petrecut ziua de Mercuri, iară Joi a intrat în Ierusalim pentru a sărba și mânca Paștile. Aici, Joi seara, după apusul soarelui, în foșorul unde s'a pregătit de apostolii Petru și Ioan cele pentru sărbarea Paștilor, a sărbat Iisus Paștile și a așezat sfânta Taină a Cuminecătureri și a dat învățaceilor Săi învățăturile cele din urmă cu graiul, căutând să-i întărească în credința în Sine și îndemnându-i cu stăruință să păstreze învățăturile Sale și să le urmeze, punându-le în vedere trădarea, vinderea Sa de către unul dintre dânșii, adecă de Iuda, moartea Sa pe Cruce și apoi Învierea Sa preamărită. În decursul acestor vorbiri și îndemnuri

li-a pus la inimă iubirea între sine, zicând: „*Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul; precum eu v'am iubit pe voi și voi să vă iubiți unul pe altul. Întru aceasta vor cunoaște toți, că sunteți ai mei învățăcei, de veți avea iubire între voi*“.¹⁾ După ce Iisus a sărbăt Paștile, și a așezat sfânta Taină a Cuminecătorei și a dat învățăceilor Săi învățăturile și povețele de lipsă pentru întărirea lor și pentru chemarea lor de Apostoli, s'a sculat cu cei unsprezece Apostoli, — căci Iuda plecase mai nainte să-și îndeplinească urîta faptă de vânzător al Învățătorului său, — și a mers în grădina Ghețimani, învățând și întărind neîncetat și pe cale pe Învățăceii Săi, pregătindu-i pentru cele ce aveau să urmeze.

Aici s'a lăsat Iisus prins și legat de gloatele aduse de trădătorul, vânzătorul Iuda, și apoi, Vineri dimineața, fu judecat de inimizii Săi, arhieriei, farisei, saducheii și cărturari, și cătră ameazăzi fu răstignit, iară cătră trei ore și-a dat Duhul în mâinile Tatălui ceresc. Dară Iisus ca un Dumnezeu Atotputernic a treia zi a înviat întru mărire.

Înfricoșatele Patimi ale Domnului nostru Iisus Christos le-am sărbăt în săptămâna Patimilor, și în aceste zile sfinte, ați putut auzi, iubiții mei, din sfintele evanghelii și cântări toate înfricoșatele Patimi, suferite de Domnul nostru Iisus Christos, din nemărginita-I bunătate față de neamul omenesc.

Domnul nostru Iisus Christos a venit în lume luând trup omenesc, din nemărginita-I iubire de oameni, pentru ca prin nemijlocita atingere cu oamenii să le descopere adevărurile dumnezeiești, să le lumineze mintea cu învățăturile Sale, arătându-le calea ce duce la viața vecinică, la mântuire, la împreunare cu Tatăl ceresc. Până la venirea Mântuitorului, Dumnezeu a vorbit oamenilor prin proroci, iară la plinirea vremii a vorbit prin însuși Fiul Său, Cuvântul Cel mai nainte de veci, și Acesta neascultat și prigunit de mai marii poporului Iudeu, fu dat morții de acești mai mari învârtoșați cu inima, și așa a adus pe Cruce cea mai înaltă și dureroasă jertfă, vărsându-și scumpul și sfântul Său Sânge cu Carele s'a pecetluit învățăturile Sale și s'a spălat păcatul intrat în lume prin neascultarea strămoșilor noștri Adam și Eva.

Și vedeți, iubiții mei, nemărginita iubire a lui Dumnezeu față de oameni a adus în lume pe Fiul lui Dumnezeu, pe Domnul nostru Iisus Christos; în urma acestei nemărginite iubiri S'a adus pe Sine Iisus jertfă pe Cruce, lăsându-se batjocorit, scuipat și lovit, și când a fost să se despartă de Învățăceii Săi, i-a îndemnat prin poruncă nouă, ca să se iubească unul pe altul, precum i-a iubit și El, adăugând, că prin aceasta se vor cunoaște, că sunt Învățăceii Săi.

O, cât de scumpă și de mare folos este iubirea frățească! Această poruncă nouă ne sună și nouă, iubiții mei, ca unii, cari prin credința în Iisus Christos, ca membri ai bisericii lui Christos, am devenit învățăceii Lui, și ca atari suntem datori să urmăm și să punem la inimă învățăturile Lui cele mântuitoare, după cum ne îndeamnă și Sfântul Apostol Pavel: „*Următori fiți lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți, și umblați în iubire, precum și Christos ne-a iubit pe noi, și S'a dat pe Sine pentru noi dar și jertfă lui Dumnezeu*“²⁾. O, de s'ar sălășlui și ar stăpâni și între noi adevărata iubire frățească, această poruncă nouă dată sfinților Apostoli și Învățăcei, și printr'ânșii și nouă! Câte nedreptăți, câte învrăjbiri aducătoare și de moarte, câte siluri și cruzimi, câte dureri și neajunsuri ar lipsi dintre noi. Dară, durere, această poruncă nu e prea băgată în seamă și nu e prea urmată de noi. Vedem doară cu ochii noștri, cum lipsește iubirea și dragostea între soți, în familie, între frați, între rudeni, înlocuindu-se prin ură și dușmănie între părinți și fii, între frați, și între rudeni și între prieteni. În loc să ne stăpânească iubirea frățească, ne stăpânește mândria, lăcomia, iubirea de argint, carea a cuprins și sufletul lui Iuda de a vindut pe Învățătorul său. Acestea sunt izvorul și a altor păcate urîte, precum: asuprirea văduvelor și săracilor,

1) Ioan c. 13, v. 34-35.

2) Efeseni, c. 5, v. 1-2.

jaful, omorul și altele. Unde este iubirea frățească, acolo nu au loc păcatele, pentru că precum zice sfântul Apostol Pavel: „*Iubirea îndelung răbdă și e binefăcătoare, iubirea nu pizmuește, iubirea nu se trufește, nu se îngânfează, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândește răul, nu se bucură de nedrept, ci se bucură de adevăr*“³⁾. Acestea sunt roadele iubirei, și omul care se hrănește și se îndulcește de aceste roade, se întărește contra păcatului și acesta nu poate avea înținare în inima lui.

Multe neajunsuri și rele ar peri din mijlocul nostru, dacă cu totdeodinsul am stărui, ca să se sălășluească dragostea frățească între noi, dacă am asculta de porunca Mântuitorului, Care și-a dat vieța Sa pentru noi. Mântuitorul insistă cu multă căldură pentru iubirea, dragostea frățească. El în clipele din urmă, petrecute cu Învățăceii Săi, iarăși zice: „*Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unul pe altul; precum eu v'am iubit pe voi. Mai mare dragoste decât aceasta nimenea nu are, ca să-și pună cineva vieța pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii mei, de faceți câte poruncesc voauă*“⁴⁾. Ceice se sârguesc întru iubirea frățească sunt învățăceii și prietenii ai Săi, după cuvintele Sale. Lipsind această iubire, ne îndepărtăm de Iisus, și ne copleșesc necazuri, rele și neajunsuri, cari deci își au izvorul în noi înșine. Sfântul Ierarh Grigorie Teologul zice: „*Loviturile și necazurile, cari vin asupra noastră, își au izvorul în noi înșine*“.

Suntem creștini, frați între oaltă, prin credința în Iisus Christos, a Cărui mărită Inviere o sărbăm astăzi; suntem prin această credință chemați a fi moșneni ai Impărăției cerești; deci, trebuie să ne și arătăm cu vieța noastră și cu dragostea noastră, că suntem și noi învățăceii și prietenii Mântuitorului Iisus, precum ne îndeamnă și Sfântul Apostol Pavel, când zice: „*Rogu-vă eu, legatul în Domnul, ca să umblați vrednici de chemarea în care sunteți chemați, cu toată umilinta și blândeța, cu îndelungă răbdare, îngăduind unul altuia în iubire*“⁵⁾. Deasemenea și Sfântul Apostol Ioan ne îndeamnă zicând: „*Iubiților, să ne iubim unul pe altul, căci iubirea e dela Dumnezeu, și tot cel ce iubește e născut dela Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cel ce nu iubește nu a cunoscut pe Dumnezeu*“⁶⁾.

Ce chemare poate fi mai măreată, iubiții mei, decât a fi învățăcelul și prietenul lui Iisus, de a fi născut dela Dumnezeu și a cunoaște pe Dumnezeu, a fi fiu iubit lui Dumnezeu? Și în această atât de fericită stare, cât de ușor putem să ajungem! Nu se cere alta decât îmbrățișarea învățăturilor Domnului nostru Iisus Christos, credința neștrămutată în învățăturile Lui, ce ni-se predau din partea sfintei noastre Biserici, stând la temelia acestei credințe neclătita și ferbinta iubire de Dumnezeu și iubirea frățească dintre noi, arătându-ne, după puterile noastre slabe omenești, mulțămitori pentru jertfa adusă de Domnul pe Cruce pentru noi oamenii păcătoși, neuitând îndemnul sfântului Apostol Pavel: „*Următori fiți lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți, și umblați în iubire precum și Christos ne-a iubit pe noi, și Sa dat pe Sine pentru noi dar și jertfă lui Dumnezeu*“⁷⁾.

Toate acestea Vi-le adresez, iubiții mei, pentruca astăzi, când sărbăm sfânta și mărita Inviere a Domnului, privind cu sufletul vostru la înfricoșatele Patimi ale Mântuitorului și la luminata și mărita Sa înviere, să deschideți larg porțile inimilor voastre, ca să între și să se sălășluiască și să se întărească în voi învățăturile Domnului Iisus Christos, Răscumpărătorul nostru, și întrând să se înrădăcineze în inimile voastre porunca: *să vă iubiți unul pe altul; precum Iisus ne-a iubit pe noi așa și noi să ne iubim unul pe altul*. Plecând dela această poruncă a iubirei, este de lipsă, ca să o întărim și asigurăm în mijlocul nostru atât pentru timpul de față cât și pentru viitor. Pentru timpul de față, când vedem că să ivesc tot felul de apostoli mincinoși, de bărbați, cari umblă să introducă rătăcirii în

3) I. Cor. cap. 13, v. 4—6.

4) Ioan, c. 15, v. 12—14.

5) Efeseni, c. 4, v. 1—2.

6) I. Ioan, c. 4, v. 7—8.

7) Efeseni, c. 5, v. 1—2.

mijlocul credincioșilor, să avem în vedere îndemnul sfântului Apostol Pavel, care zice: „*Priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă*“⁸⁾, și iarăși zice: „*Păziți-vă de cei ce fac împărecheri și sminteli împotriva învățării, care voi v'ați învățat, și vă feriți de ei*“⁹⁾, căci aceștia, cum zice tot sfântul Apostol Pavel: „*Vor să fie învățători ai legii și nu știu nici măcar ce spun, nici ce este adevărat din ceea ce spun*“¹⁰⁾.

Pentru viitor vom întări și asigura iubirea frățească în mijlocul nostru prin grija ce are să se dea creșterii pruncilor. Casa părintească, sînul familiei să fie curat ca o casă de rugăciune, în carea pururea se aduce laudă și mulțumită lui Dumnezeu. Părinții să se iubească între sine, ca la căldura acestei iubiri să se încălzească odraslele lor. Să nu se audă certe, batjocuri, sudalme, înjurături, cari ca bruma și înghețul ofilesc nevinovăția pruncilor. Pruncii să se crească în frica lui Dumnezeu, învățându-i ca și dâșii să urmeze părinților în rugăciunile de toate zilele. Să cerceteze și dâșii sfânta biserică, și acolo cu glasul lor nevinovat și îngeresc să laude pe Domnul. Ați auzit, că la intrarea lui Iisus în Ierusalim și pruncii au strigat în Templu „*Osanna întru cei de sus*“; cu cât mai vârtos să prea mărească pruncii noștri, în sfințele noastre biserici, pe Acela, Care atât de mult a iubit pruncii, pe Iisus Christos, Carele S'a jertfit pentru noi. Să se sădească în sufletul și inima lor fragedă simțământul milei față de cei lipsiți și a dragostei față de frați și față de semenii lor, de soții lor. Să se învețe, că toți avem un Tată ceresc, pe Dumnezeu, și noi toți suntem fiii Lui, datori să-L cinstim și iubim, precum suntem datori a-ne iubi unii pe alții, căci toți suntem frați, fie bogați, fie săraci. Să se sădească în inima și sufletul lor iubirea de ocupațiune, de lucru și ferirea de lenevire și trândăvie, cari sunt urzitoare de păcate. Să se învețe a cinsti pe cei mai bătrâni. Cugetați, iubiiții mei, cari sunteți binecuvântați dela Dumnezeu cu prunci, că învățătura ce au primit-o aceștia în sînul familiei e merinde pentru drumul vieții, și deci, că mare este răspunderea voastră înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele nevinovate ale fiilor voștri.

Vieața în familie să fie ca o rouă binefăcătoare pentru sufletele plâpânde și nevinovate ale pruncilor, cari se aseamănă cu plantele fragede, cărora le trebuie îngrijirea grădinarului și roaua dimineții, ca se nu se usuce. Astfel lucrând, am convingerea, că ne asigurăm și pentru viitor împlinirea poruncei Mântuitorului, ca să ne iubim unii pe alți și să fim și noi iubiiți de Dumnezeu.

După acestea, iubiiții mei, rog pe bunul Dumnezeu, ca să reverse darul Său și binecuvântarea Sa asupra voastră, și ca darul Domnului nostru Iisus Christos, și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și Impărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți. Amin.

Pe lângă împărtășirea binecuvântării arhieresti, sum

Al Vostru tuturor

Caransebeș, în reședința noastră episcopescă, la sărbătorile Invierii Domnului, anul 1926, iară al Arhipăstoriei Noastre al șaselea.

Cu dragoste părintească:

Dr. Iosif Tr. Badescu

8) I. Cor., c. 16, v. 13.

9) Rom., c. 16, v. 17.

10) I. Timoteiu, c. 1, v. 17.

Christos este vieța noastră.

„Eu sunt învierea și vieța“.
(Ioan 11 v. 25).

E sfânta zi a Invierii! O întreagă lume, în haine de sărbătoare, la chemarea glasului metalic al clopotelor, grăbește spre casa Domnului. Fumul de tămâie, textul poetic și frumoasele melodii ale strămoșescului nostru cult divin ne îndeamnă la pioase rugăciuni și reală reculegere sufletească. Și aceasta an de an, de aproape două mii de ani. Și lumea creștină petrece cu evlavie și senină bucurie ziua mare a Invierii Celui Ce cu moartea pe moarte a calcat, ca să dăruiască vieța celor din morminte și ca să mântuiască lumea de pierzare.

Dar e și zi de primăvară. Părea întreagă învie iarăși, pare că din mormânt. Din somnul lung și greu al iernii, al iernii întunecoase. Natura iar îmbracă podoaba strălucirii. Razele binefăcătoare ale soarelui chiamă la vieța nouă firicele de iarbă. În atmosfera îndulcită de căldura lor leagană zizăitul a mii și mii de insecte. Prin puterea lor desbracă din haina iernii bobocșii, ca aceștia, prin multiplitatea frumuseței florilor și varietatea colorilor, să construiască artistică podoabă a covoarelor în văile din livezi și pe coastele dealurilor noastre. Tot ele cheamă la activitate mugurașii pomilor, ca să ne servească deliciul rodului lor; ele împodobesc cu mantaua smaraldică pădurile și mult iubitul nostru codru. Ciripitul și cântecul paserilor noui speranțe trezesc în sufletele noastre. Toate acestea, împreună cu tresăritura lină a bogatelor noastre lanuri, la sărutul zefirului de primăvară ne îndeamnă, ne cheamă, ca ecou puternic să afle și în sufletele noastre cuvintele ce le adresează Domnul nostru Isus Christos femeilor, cari veniseră des de dimineață la mormântul Său, zicându-le: „Bucurați-vă!“

Cade-se să ne bucurăm, căci azi sărbăm învierea Mântuitorului nostru, care „cu moarte pe moarte călcând, celor din morminte vieța a dărui“. Să ne bucurăm, că cu Dânsul împreună și pe noi, eliberându-ne din robia păcatului și din întunerecul morții, ne-a înviat, căci El este „învierea“. Prin dumnezeescul Său dar și prin sublimitatea învățăturilor Sale ne conduce la viețuire fericită, netrecătoare, căci El este „vieța“.

Construcția sufletului nostru țintește, ca stările de durere și neplăcere să se depărteze, iar cele de bucurie și fericire să se prelungească. Natura, menirea noastră, pretinde, ca această stare de fericire, această bucurie a noastră, cauzată de sărbărea celui mai mare triumf văzut pe lume, să nu fie numai momentană, ci durabilă. Aceasta se va realiza, dacă sufletele creștine vor fi cu adevărat pătrunse de cuvintele Domnului: „Tot cel ce este viu și crede în mine, nu va muri în veci“. Deci spre aceasta și noi să stăm solid pe principiul vieții celei adevărate, pe credința dată de Christos, alimentată în continuu din belșugul înțelepciunii dumnezeieștilor Sale învățături și adaptându-se din izvorul cel nesecat al îndurărilor Sale.

Ca sufletele noastre să fie pururea întărite de această hrană divină, cade-se, ca El, Dumnezeu nostru cel adevărat, să fie centrul preocupărilor noastre. La aceasta vom ajunge, dacă Lui ne închinăm, pe El îl adorăm în întreaga noastră ființă. Spre aceasta se pretinde să avem tăria de a respinge ispitele, ce ne pândesc zi de zi și ceas de ceas, de a mută idolii deșertăciunii în templul unicului Dumnezeu și de-a îngenunchia înaintea lor timp îndelungat, până ni-s'a volatilizat toată credința în Dumnezeul cel adevărat. Acești idoli, manifestați azi în chipul deșertăciunilor, în inimile slabe și îndoelnice, la început sunt adorați alături de Dumnezeu, la sfârșit ei stau în locul lui Dumnezeu: bani, avuție, ambiție, cinste și glorie. Dar nu numai acestea sunt bunurile lumesti, așezate în locul lui Dumnezeu; odată ce omul a început să-și piardă suveranitatea spirituală asupra lucrurilor, orice i-ar trece prin cap, îi devine centru al vieții sale: orice patimă, orice simțământ, orice capriciu, orice aberație îi poruncește sufletului, până când vine alta, mai nouă, tot mai nouă să-i ia locul. Și fiecare din acești idoli e trădat pentru cel care vine. Abia atunci simțim ce înseamnă Dumnezeu pentru sufletul omului și ce ne învață s. Scriptură, când zice: „O inimă tare este un lucru scump“. A crede în Dumnezeu și a nu avea alți dumnezei afară de El, însemnează a pătrunde adâncul adevărului descoperit de Domnul nostru Isus Christos prin cuvintele: „Eu sunt învierea și vieța“. A avea credință tare în Dumnezeu, însemnează a fi adânc convinși de adevărul cuvintelor s. ap. Pavel: „prin

s. botez ne-am făcut și noi pătași învierii" și ne-am dăscătușat de robia morții, venită prin păcat. Și a avea credința vie, însemnează a așeza pe Christos în centrul tuturor lucrurilor și adorându-L, nu prin jertfele arderilor de tot, ci dacă se cere, prin jertfirea a tot ce avem mai drag și mai scump, vom ajunge la firma convingere, că vom dobândi prin El adevărata viață, viața tericită și netrecătoare, viața la care suntem prin El chemați și viața aceea, care Christos cu învierea Sa din mormânt ni-a dăruit-o.

Stântă și îndoit stântă este pentru noi Românii aceasta zi a Paștilor, căci sărbătorim și învierea noastră națională. Sărbătorim realizarea visului moșilor și al strămoșilor noștri. Pronia divină, luminând mințile mai marilor și oțelind inimile și brațele ostașilor români deschizând mormântul robiei milenare, ne-a adus din moarte la viață, din întuneric la lumină și din robie la libertate națională.

Dar popoarele mor și învie, cad și se ridică. Mormântul popoarelor viguroase se deschide, cum s'a deschis și mormântul neamului nostru. Nu toate popoarele se fac însă prin înviere părtașe de o viață durabilă, vecinică. Istoria ne arată, că multe neamuri puternice azi nu mai sunt, deși mai de multe ori au înviat.

Izvorul de tărie: tenacitatea, vigurozitate și vitalitatea popoarelor este viața întru Domnul nostru Isus Christos.

Într'o convorbire cu generalul Bertrand, pe insula Sfânta Elena, Napoleon a zis: „Iată, ce mă miră mai mult și ce-mi dovedește divinitatea lui Christos: Și eu am fost în stare să însuflețesc mulțimi, cari mergeau la moarte pentru mine. Totuși, pentru a aprinde în inimi focul sacru, era nevoie de prezența mea, de cuvântul meu. De bună seamă, eu am taina magiceii puteri, care farmecă pe oameni, dar n'o pot împrumuta altuia; nici nu cunosc misterul de a-mi eterniza numele și dragostea către mine în inimile oamenilor. . . . În privință aceasta așa era și Alexandru și Cesar. . . . Ce prăpastie-i între mizeria mea și vecinica împărăție a lui Christos cel iubit, adorat și propovăduit în toată lumea! Atunci, murit-a Christos? Aceasta nu însemnează oare a trăi un veac?“

Așa se exprimă unul dintre cei mai mari oameni ai lumii. Pentru noi e concluzia, că toți idoli veacurilor se sfărâmă și închinătorii lor se aleg cu cele mai mari decepții. Nu ambiția de mărire, de dominare, fie prin putere, prin bogăție sau prin oricare alt mijloc, nu munca, nizuința și lupta cu scop de desertăciuni pământest și trecătoare aduce mângăiere, fericire și vitalitate oamenilor. Toate acestea pot să însuflețească, electrizeze și mobilizeze mulțimea numai pe durate scurte; fiind desărtăciuni.

emanate dela orișicare bărbat mare al vremurilor, sunt trecătoare ca umbrele și în urma lor, afară de șiruri de suferinți și lacrimi, nu rămâne decât numai regret și durere.

Adevăratele izvoare de energie pentru mulțime pot să fie numai îndemnul și sfârșitul spre idealuri superioare, neprihănite de sălbăticia egoismului și cari stau în serviciul binelui comun suprem. La aceste izvoare dătătoare de adevărata putere, tărie și viață, precum individul, așa și popoarele pot ajunge numai prin Christos, căci El este „calea“, ce duce spre fericire; El este „adevarul“, pe care se poate rezuma existența popoarelor; El este „viața“, căci prin faptele în consonanță cu dumnezeieștile Sale învățături se poate gusta și trăi adevărata viață.

În fastul prăznirii Învierii Domnului, meditănd asupra puterii darului împărtășit de Christos membrilor adevărați ai bisericii Sale și nizuind asemenea străbunilor noștri și în conformitate cu principiile fundamentale ale vieții creștine spre „a vieții în Christos și Christos în noi“, cu bucurie să exclamăm și noi: „Christos a înviat!“ „Adevărat a înviat.“

M. S.

Așteptând Paștile.

„Părinte Sfinte, păzește-i pe ei,
în numele Tău... ca să fie una...“
(Ev. Ioan, c. 17 v. 11)

*Se 'ndreaptă rugăciunea spre Tine cerese Tată,
Cum se rugase Fiul de Tine altă dată,
Când sus, întins pe cruce, pe dealul Căpăținii,
Aveau să-L pironască pe Fiul Tău păgânii.*

*Din Tisa pân' la Mare, azi țara ni se 'ntinde,
Iar' Dunărea și Nistrul în brațe o cuprinde.
Dar plâng, Părinte sfinte... De când ai slins furtuna
Trecut-au șapte ani; iar' frații nu sunt una.*

*Ce dărză fost-a lupta, statornică credința
Acelor ce purtat-au pân' astăzi biruința!
A fost atâta trudă un Milcov să'l secăm,
A curs atâta sânge Carpații să'i urcăm;
Ca sus pe a lor creste, pe culme de Carpați,
Să ne 'ntâlnim la una Românii toți, ca frați.*

* * *

*Cu dreapta Ta, Părinte, în ceasul Învierii
Făcui-ai să răsară o zi a primăverii.
Mormintele, Părinte, atunci le-ai despăcat,
Catapeteasma'n două Tu, Doamne, ai crăpat.
Și scuturată morții fărâna din mormânt
Și laudau cu toți un ceas dorit și sfânt.
Se coborau iar paseri pe pomi în Ghelsimanii
Și laudau pe sfântul, pe Fiul Tău dușmanii*

*Din negrele morninte, în care ne 'ngropară,
De ce, Părinte Sfinte, nu faci ca să răsară
O zi atât dorită, o zi a Primăverii,
Sub gene-mi să 'mpetrescă azi lacrima durerii?!*

Iosif Delaglob

Jurământul recruților dela reg. 96 inf.

În Dumineca Floriilor, 28 Martie a. c., la orele 10 a. m., a avut loc, în curtea cazarmei, solemnitatea depunerii jurământului recruților dela reg. 96 inf. din orașul nostru, la care au asistat și delegații autorităților bisericești și civile, precum și un public numeros.

În curtea cazarmei s'a improvizat din verdeața o capelă frumusească, unde s'a săvârșit „sfințirea apei” de către păr. Teodor Șandru, confesorul garnizoanei, carele într-o cuvântare plină de avânt a arătat însemnătatea jurământului, îndemnând pe recruți să fie pururea credincioși acestui jurământ, prin care se învrednicesc a intra în rândurile apărătorilor patriei.

După aceasta toți recruții, pluton după pluton și fiecare recrut cu mâna pe drapel, au depus jurământul în fața preotului respectiv. Au luat apoi cuvântul dl col. Antonescu, comandantul regimentului, care cu cuvinte însuflețite a îndemnat pe noii ostași să țină cu sfințenie la jurământul pe care l-au depus, făcându-se astfel vrednici de gloria înaintașilor lor, din a căror jertfă și sânge s'a plămădit România Mare, care cu iubire strânge la pieptul său pe toți fiii ei, fără deosebire de neam și de sânge. Încheiând cu urale pentru M. S. Regele, Casa domnitoare și pentru Țară, asistența și soldații au erupt în urale entusiaste cari par'că nu voiau să ia sfârșit.

Terminându-se solemnitatea, regimentul s'a retras în cazarmă, iar delegații autorităților și corpul ofițeresc au trecut în Casinoul militar, unde s'a servit o mică gustare. Aci s'au rostit mai multe toasturi. Au vorbit: dl col. Antonescu pentru oaspeți, primarul orașului Fr. Pauk pentru armată și secretarul cons. R. G. Ancușa a închinat pentru dl comandant și pentru corpul ofițeresc, urându-le tărie și râvnă întru educarea noilor recruți, cari -- toți atâția pui de lei fiind -- prin vitejia lor să întărească ceea ce s'a plămădit din din sângele dorobanțului român.

(Rap.)

Ș T I R I

Sf. Sinod este convocat în sesiune ordinară pe ziua de Miercuri, 14 Aprilie a. c.

Obiectul principal al deliberărilor Sf. Sinod va fi discutarea și votarea regulamentului de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești ale bisericii.

Numire. Dl Ioan Vidu, apreciatul nostru compozitor bănățean, a fost numit inspector general pentru învățământul muzical în școlile normale.

Noul guvern. În urma demisiei guvernului I. I. C. Brătianu, M. Sa Regele, după consultările avute cu șefii partidelor politice, a însărcinat cu formarea cabinetului pe dl gen. Al. Averescu.

Martți, în 30 Martie a. c., la ora 10 a. m., dl gen. Al. Averescu a prezentat M. Sale lista cabinetului său și la ora 12 a. m., Suveranul aprobându-o, noii miniștri au depus jurământul.

Iată lista noilor miniștri:

Președinte al consiliului și ministru fără portofoliu *gen. Al. Averescu*, ministru de Interne: *Oct. Goga*, ministru de Externe: *I. Mitilineu*, ministrul Instrucțiunii publice: *P. P. Negulescu*, ministru de Justiție: *Th. Cudalbu*, ministru de Finanțe: *I. Lapedatu*, ministru de Culte și Arte: *V. Goldiș*, ministru de Comunicații: *gen. G. G. Valeanu*, ministru de Industrie: *gen. C. Coandă*, ministru Lucrărilor publice: *Dr. P. Groza*, ministru de Război: *gen. Mircescu*, ministrul de Domenii: *C. Garoflid*, ministrul Muncii: *Gr. Trancu-Iași*, ministru Sănătății: *Dr. I. Lupaș*, ministrul Bucovinei: *Dori Popovici*, ministrul Basarabiei: *Serghiu Niță*.

D. I. Petrovici, care a refuzat să privească departamentul Lucrărilor publice a fost numit ministru de stat fără portofoliu.

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de cl. II din *Rusca mont.* cu filia Ruschița, protopresbiteratul Caransebeșului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente:

1. Dela erar retribuțiunile contractuale.
2. Dela biserică salariu anual: Lei 1000 (una mie). În acest salariu se cuprind taxele școlare pentru botez, cununii și înmormântările simple.
3. Tot dela biserică un ajutor de 2000 (două mii) Lei lunar, care se urcă și scade în raport cu scumpetea, la care sunt expuși și membrii comunei bisericești.
4. Tot dela biserică un ajutor de 1000 (una mie) Lei lunar, pe care îl primește alesul preot până la primirea sesiunii parohiale.
5. Locuință liberă în casa parohială cu supraedificate economice și grădină de legume.
6. Preotului ales i-se pune în vedere și folosința celor 32 jug. pământ productiv, pe care-l va primi biserică cu ocaziunea împroprietăririi definitive.
7. Alte venituri accidentale.

Reflectanții, cu calificări pentru parohii de cl. II-a, să-și înainteze petițiile de concurs, adresate comitetului parohial, Prea On. Oficiu protopresbiteral în Caransebeș și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare, cu prealabila încunoștiințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua de alegere.

Rusca-montană, din ședința comitetului parohial ținută la 7 Martie 1926.

Dușan Miloșevici

președinte.

Ioan Purdea

notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Efectuirea capitalului social al Băncii Timișoarei și Soc. Comercială pe acțiuni

După cum este cunoscut, Banca Timișoarei și Societate Comercială pe acțiuni, a anunțat în ultima sa adunare generală, că dela 10—25 Martie a. c. face o emisiune de 60.000 bucăți acțiuni noi. Este îmbucurătoare încrederea ce o poartă față de institut atât acționarii cât și publicul dovedită prin faptul că încă înainte de expirarea termenului atât acționarii au uzat de dreptul lor de opțiune, precum și accia că, **cele 4.000 bucăți puse la liberă semnare au fost semnate mult peste număr.** Sindicatul care a garantat emisiunea nouă a luat pe deplin satisfăcut act de rezultatul îmbucurător și cum scopul urmărit de sindicat s'a ajuns prin această semnare de acțiuni, s'a declarat disolvarea sindicatului.

Este această sporire de capital a 13-a, efectuită de Banca Timișoarei și Societate Comercială pe Acțiuni în timp de 20 ani al existenței sale.

Capitalul propriu al Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe Acțiuni, după ce s'a efectuit cu succes această sporire, să prezintă în felul următor:

Capital societar pe deplin vărsat	50.000.000.—	Lei
Rezerve deschise	65.900.000.—	"
Rezerve pentru creanțe dubioase	4.500.000.—	"
Report de beneficiu	1.930.120'63	"
Totalul capitalului propriu:	122.330.120'63	Lei

Fiecare acțiune în valoare nominală de 250. Lei dispune asupra unor rezerve în valoare de 361.65 Lei, ceiace este 144.64% a capitalului societar, iar valoarea vizibilă internă a fiecărei acțiuni este de 614.65 Lei.

Prin această transacțiune a sporirii pe capital a succes Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe acțiuni să-și aducă în concordanță capitalul propriu cu capitalul mare străin, încredințat. Această măsură o datorește în mod primordial, că fiecare conducere bancară având obligamentul ca potrivit celei mai riguroase tradiție să servească deponenților garanța mai sigură. Sporirea considerabilă a capitalului propriu efectuită la Banca Timișoarei și societate comercială pe Acțiuni, este de influință însemnată asupra diferințelor factori economici unde acest institut are un rol foarte important, fiind sporirea de efect productiv și folositor. Tocmai succesul sporirii de capital al Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe Acțiuni, este de mare importanță în ceiace privește viața economică a întreg Banatului.

Pe piața din Caransebeș, Banca Timișoarei și Societate Comercială pe Acțiuni este reprezentată prin Prima Casă de Păstrare din Caransebeș, care aparține concernului ei.

AVIZ!

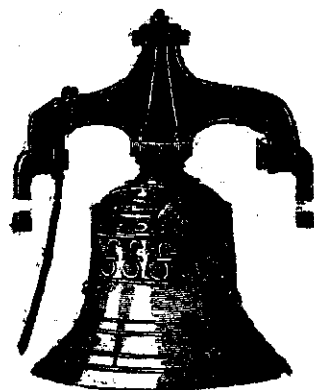
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștiința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schnackenräder*), teacuri pentru ceară (*Wachspressen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru biserică și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonie al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanța cea mai mare și
cu prețuri foarte eftine.